

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 8770/2021
20.01.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Маја Ружић адвокат из ..., против туженог малолетног ББ из ..., којег заступа законски заступник - мајка ВВ, чији је пуномоћник Весна Плавшић адвокат из ..., ради измене одлуке о висини издржавања, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 399/21 од 14.09.2021. године, у седници већа одржаној дана 20.01.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 399/21 од 14.09.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лозници П2 85/2019 од 16.06.2021. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се измени пресуда тог суда П2 351/18 од 11.10.2018. године у четвртном ставу изреке, тако што би тужилац био обавезан да на име свог доприноса за издржавање малолетног ББ, уместо износа од по 15.000,00 динара месечно, плаћа месечно износ од по 8.000,00 динара почев од подношења тужбе па убудуће док обавеза по закону траје или се не измени, односно укине, најкасније до 10-ог у месецу за текући месец путем поште на кућну адресу законског заступника малолетног ББ, мајке ВВ из Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да накнади туженом трошкове парничног поступка у износу од 30.000,00 динара у року од 15 дана од дана пријема преписа пресуде, док је захтев туженог преко досуђеног па до траженог износа од 100.500,00 динара одбијен. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж2 399/21 од 14.09.2021, године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Лозници П2 85/19 од 16.06.2021. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију из свих законских разлога.

Одлучујући о изјављеној ревизији, на основу члана 403. став 2. тачка 1. и члана 408. ЗПП у вези члана 208. Породичног закона, Врховни касациони суд је нашао да тужиочева ревизија није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Ревизијом се посебно не указује на друге битне повреде одредаба парничног поступка због којих се, у смислу члана 407. став 1. тачке 2. и 3. ЗПП, овај ванредни правни лек може изјавити.

Тужилац је поднетом тужбом тражио смањење висине његове обавезе издржавања туженог, одређене правноснажном пресудом Основног суда у Лозници П2 351/18 од 11.10.2018. године у износу од 15.000,00 динара месечно. Тужбени захтев засновао је на чињеницама насталим након доношења те пресуде - повећању висине обавезе издржавања деце из претходног брака, смањеној заради и повећаном броју издржаваних лица.

Нижестепени судови су овај тужбени захтев одбили правилном применом одредбе члана 164. Породичног закона, којом је прописано да се висина издржавања може смањити или повећати ако се промене околности на основу којих је донета претходна одлука.

Правилност примене означене законске одредбе, по оцени Врховног касационог суда, тужилац неосновано оспорава изјављеном ревизијом.

Број лица које је тужилац дужан да издржава није се повећао након доношења претходне одлуке. Тужилац је тада имао обавезу издржавања још двоје малолетне деце из претходног брака, утврђену судским поравнањем П2 152/13 од 07.05.2013. године, у износу од 10.000,00 динара за тада малолетног ГГ и износу од 6.000,00 динара за малолетног ДД. По доношењу претходне одлуке обавеза тужиоца за издржава сина ГГ укинута је правноснажном пресудом Основног суда у Лозници П2 484/18 од 05.02.2019. године, тако да је тужилац и даље у обавези да, поред туженог, издржава још двоје малолетне деце - сина ДД и сина ЂЂ, рођеног ...2020. године. Повећање висине обавезе издржавања малолетног ДД на 10.000,00 динара месечно, одређено правноснажном пресудом Основног суда у Лозници П2 484/18 од 05.02.2019. године, не може утицати на смањење висине обавезе издржавања туженог.

Тужилац и даље обавља предузетничку делатност у Агенцији за ..., а повремено остварује приход и продајом моторних возила. Имовинско стање тужиоца није се променило, он је и даље власник стана у ... у којем живи, а има право својине и на више других непокретности, тако да нису основани наводи ревизије о погоршаном животном стандарду ревидента.

Не постоје ни измењене околности на страни туженог, он је и даље ученик основне школе и болује од дијабетеса, због чега се налази на инсулинској терапији.

Из наведених разлога, на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић